

עפ"ת 58420/12/14 - סטבון גל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 ספטמבר 2015

עפ"ת 58420-12-14 סטבון גל נ' מדינת
ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד אבשלום גיספן

ב"כ המשיבה - עו"ד דודי ענבר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי ערעור על חומרת העונש שגזר בימ"ש קמא על המערער, לאחר שהורשע בהכרעת דין מנומקת, בנהיגה בשכרות, כשריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף היה 440 מ"ק, העולה על הריכוז המותר בחוק.

העונש שגזר בימ"ש קמא: 24 חודשי פסילה בפועל; 7 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים שלא יעבור על נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים או נהיגה בפסילה; קנס בסך 2,000 ₪; פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך 3 שנים.

הערעור מכוון למשך תקופת הפסילה בפועל.

טרם שמיעת טיעונים לעונש, נשלח המערער לקבלת תסקיר קצין מבחן מהטעם כי שליחתו לתסקיר עלתה בבימ"ש קמא וקבע ביהמ"ש שם כי טיעונים לעונש יישמעו לאחר התסקיר, ובסופו של יום ניתן גזר הדין בלא שנשלח לקבלת תסקיר.

עמוד 1

לביהמ"ש הומצא תסקיר הממליץ על עבודות של"צ בהיקף של 120 שעות.

לטענת ב"כ המערער, בבסיס הערעור והבקשה להפחתה באורך תקופת הפסילה, הינה העובדה כי מדובר בבחור צעיר בראשית דרכו הכלכלית, הקים עסק חדש בבאר שבע, הוא עצמו מתגורר באשקלון והניידות מאשקלון לבאר שבע קשה מאוד. ובהעדר רישיון נהיגה קיימת פגיעה ממשית בתפקוד שוטף של העסק החדש שזה אך נבנה.

ב"כ המערער אף הציע במסגרת טיעונו, כי בימ"ש יורה על תקופת עבודות של"צ ארוכות יותר מזו שהומלצה על ידי קצין המבחן.

תחת ידי יצאה פסיקה ענפה לעניין העונש הראוי בנהיגה בשכרות, כאשר נקודת המוצא הינה מחויבות ביהמ"ש לענישת המינימום שנקבעה בחוק, ורק במקרים יוצאי דופן וחריגים, רשאי ביהמ"ש לסטות מתקופת המינימום.

פסיקת ביהמ"ש העליון מורה על ענישה הולמת וראויה לנהיגה בשכרות בשל חומרת העבירה, אפשרות תוצאות לעבירה זו, שהן פגיעות בנפש.

אינני מקבלת טיעון ב"כ המערער כי מדובר באדם נורמטיבי. בכל הקשור לנהיגה בשכרות, הרי שמי ששתה ובוחר לעלות על רכב, לא אוכל לראותו כנורמטיבי וזאת מבלי קשר לאופיו, הליכותיו והתנהגותו הברוכה של אותו אדם.

מהאדם הנורמטיבי ניתן לצפות, כי אם בוחר לשתות באירוע כלשהו, גם כמות מועטה, ידאג כי אחר ינהג במקומו באם הוא נדרש לנהיגה באותו מקרה.

דין אחד לטייס, לרופא ולכל בעל מקצוע חופשי, ואלה הנמנים על המעמד הנמוך במקרה של נהיגה בשכרות.

רק נסיבות יוצאות דופן וחריגות שאינן נשמעות בפי כל וייחודיות לאותו אדם המעלה אותן, או אז ביהמ"ש עשוי להתערב ולהפחית מתקופת הפסילה.

אין זה המקרה שלפניי.

קשיי פרנסה, זה נימוק מספר 1 הנשמע מפי כל להתערבות בעונש הפסילה.

בנסיבות אלה לא מצאתי כל נימוק המצדיק קבלת הערעור, אני מוצאת החלטת בימ"ש קמא מגזר הדין כנכונה, ראויה, נתמכת בפסיקה שאין להתערב בה, הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ה, 06/09/2015 במעמד הנוכחים.

נגה אהד , שופטת בכירה